

บทที่ 468

เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย

ข้าแต่พระเป็นเจ้า เมื่อ 12 ปีก่อน เพื่อนของลูกคนหนึ่ง มาขอให้ลูกช่วยสมัครหลานสาวของเธอเข้าเรียนโรงเรียนเก่าของลูก ที่แรกลูกจะไม่รับปากช่วยเธอในเรื่องนี้ เพราะไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายและอีกอย่าง เพื่อนของลูกคนนี้เป็นคริสเตียนที่เข้มแข็ง โรงเรียนเก่าของลูกเป็นโรงเรียนหญิงคาทอลิก เธอน่าจะสมัครให้หลานสาวเข้าเรียนโรงเรียนคริสเตียน คุณจะสอดคล้องกับความเชื่อของครอบครัวมากกว่า แต่เธอก็จะยั้งคะยอ จนในที่สุด ลูกก็ช่วยให้หลานสาวของเธอเข้าเรียนโรงเรียนเก่าของลูกสำเร็จ

ปรากฏว่าทุกๆ ปี หลังจากลูกสาวได้เข้าเรียน มารดาของหนูน้อยซึ่งก็คือลูกสาวของเพื่อนของลูก ก็พาลูกสาวของเธอมาหาลูกทุกๆ วันคริสต์มาส เพื่อแสดงความขอบคุณ ซึ่งสร้างความสุขให้แก่ลูกในการเห็นความกตัญญูของครอบครัวนี้ ซึ่งไม่ค่อยได้พบบ่อย แต่สิ่งที่ทำให้ลูกมีความสุขมากคือ การที่เห็นเด็กหญิง ตัวน้อยๆ คนนี้ค่อยๆ เติบโตขึ้น เป็นเด็กดี เด็กฉลาด และที่สำคัญ เธอชอบวิถีชีวิตของทางคาทอลิก การสวดวันทามารีย์ การสวดสายประคำ ฯลฯ แม้ในครอบครัวเธอจะเป็นคริสเตียนทั้งครอบครัวก็ตาม

คริสต์มาสที่ผ่านมา เธอมาขอบคุณลูก คุณแม่ของเธอ ซึ่งขณะนี้เธอจบมัธยมปลายแล้ว กำลังจะเตรียมตัวไปสอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ ลูกได้คุยกับมารดาของเธอว่าเวลาช่างผ่านไปเร็วจัง เผลอแป๊บเดียว ลูกสาวจะสอบเข้าเรียนเป็นแพทย์แล้ว

แล้วเราก็คู่กันถึงระบบการศึกษาในประเทศไทยในปัจจุบัน

ในยุคนี้ ลูกหลานของครอบครัวที่อยู่ในฐานะดีหน่อยต่างถูกพ่อแม่ส่งเข้าเรียนโรงเรียนที่สอนแบบตะวันตก ซึ่งเกิดขึ้นราวกับดอกเห็ดในประเทศไทยของเรา แต่ละโรงเรียนต่างโฆษณาแข่งขันถึง “ความเป็นเลิศในการศึกษา” ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี แต่ลูกยังไม่เห็นโรงเรียนใดที่จะโฆษณาถึงความเป็นเลิศในด้าน “คำสอนจริยธรรม คุณธรรม”

ลูกมองไปอนาคตข้างหน้าอีก 20 ปี ลูกอาจจะยังมีชีวิตอยู่ในอีก 30 ปีละ ลูกไม่น่าจะอยู่แล้วนะ 😊 ประเทศไทยจะเป็นอย่างไร?

เด็กเหล่านี้ซึ่งโตขึ้นจะเป็นผู้นำของประเทศในด้านการปกครอง ด้านธุรกิจ และทุกมิติ ซึ่งแน่นอนต้องเก่งด้านภาษา ความรู้รอบตัวสารพัด แต่ผู้นำเหล่านี้จะเป็นคนไทยที่มีความคิดความอ่านเป็นแบบตะวันตกหมด พื้นฐาน รากฐานของความเป็นคนไทย คงจะมีน้อยในตัวพวกเขา เพราะการศึกษาที่พวกเขาได้รับมาเป็นแบบฝรั่ง แบบตะวันตกเสียส่วนใหญ่

วันก่อน มีคลิปๆ หนึ่งที่ครอบครัวที่มีชื่อเสียงในสังคมไทยครอบครัวหนึ่ง ทำขึ้นมาเพื่อระลึกถึงคุณงามความดีของคุณย่าของพวกเขา หลานสาวอายุราว 12-13 ปี กล่าวถึงคุณย่าของเธอ ประโยคแรกเป็นภาษาไทย นอกนั้นเธอพูดต่อเป็นภาษาอังกฤษคล่องปรืด สำเนียงเป็นเด็กฝรั่งได้เลย น่าปลื้ม

ลูกมองไปข้างหน้าแล้วลูกก็แอบเป็นห่วง สังคมไทยมีแต่จะแข่งขันให้ลูกให้หลานเรียนโรงเรียนที่มีความเป็นเลิศด้านการศึกษา แล้วด้านศีลธรรม จริยธรรมล่ะ ผู้นำประเทศในอนาคตจะได้รับการปลูกฝังจากที่ไหน

มีอยู่วันหนึ่ง ลูกคุยเรื่องนี้กับลูกชาย ซึ่งมีประเด็นทำให้ลูกต้องคิดต่อ ลูกชายพูดว่า หม่ามีเป็นห่วงอนาคตที่ยังมาไม่ถึงทำไม หม่ามีลองดูผู้นำของประเทศในปัจจุบัน พวกเขาไม่ได้รับการศึกษาแบบตะวันตกมา แต่เป็นแบบเดิมของไทยเรานี่แหละ มีสอนศาสนาเยอะเยอะเลย แต่ทำไมบ้านเมืองจึงยังมีผู้นำที่ฉ้อโกง คอร์รัปชัน ไม่ซื่อสัตย์ เต็มไปหมด

ลูกเงิบ ลูกชายพูดถูกของเขา

แล้วมัน ใครต้องเป็นผู้ปลูกฝังศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมในลูกหลานของเราละ

คำตอบคือ พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย!!!

ในฐานะประชาชนธรรมดาๆ คนหนึ่งที่ไม่มียอำนาจหน้าที่ในการปกครองบ้านเมือง เราดูแลครอบครัวของเรา ปลูกฝังให้ลูกให้หลานเจริญเติบโตขึ้นมาเป็นคนดี เป็นพลเมืองที่รักประเทศชาติและสำคัญที่สุด ให้ลูกหลานเป็นคริสตชนที่ดี เป็นลูกของพระองค์ที่มีพระเจ้าประทับท่ามกลางชีวิตของพวกเขา บวกกับการศึกษาที่เป็นเลิศที่พวกเขาจะได้รับจากโรงเรียน อย่างน้อยครอบครัวของเราก็จะเป็นหนึ่งยูนิตเล็กๆ ที่ลูกหลานเติบโตขึ้นมา มีทั้งพื้นฐานการศึกษาที่ดี และมีรากฐานการเป็นคนที่มีพระเจ้าเป็นหลักในการดำรงชีวิต

ค่อยเบาใจได้

วันเสาร์ที่ 21 ม.ค. 2023 ที่ผ่านมา หลานชายสองคนโตของลูกก็เพิ่งได้รับศีลกำลังจากพระคุณเจ้า ผู้นำพระศาสนจักรของเรา ไม่ต้องบอกหรือว่าในฐานะคุณม่า ลูกมีความดีใจแค่ไหน และที่คุณม่ามีความสุขมากจนเต็มล้นหัวใจคือ คุณม่าเป็นคนสอนคำสอนให้หลานชายทั้งสองด้วยตัวเอง ในการเตรียมตัวรับศีลกำลังเป็นเวลาแรมปี

ในอีก 20 ปีหรือ 30 ปีข้างหน้า ไม่ว่าจะยังมีชีวิตถึงตอนนั้นหรือไม่ อย่างน้อยลูกก็ได้ทำหน้าที่ต้นตระกูลรุ่นแรกของครอบครัวในความเป็นคริสตชนที่ดีที่สุดที่ลูกจะทำได้

ส่วนอนาคตที่ยังมาไม่ถึงนั้น ลูกขอมอบถวาย ณ แทบพระบาทของพระองค์ พระเจ้าข้า

“ท่านจะต้องพร่ำสอนบรรดาบุตรของท่านด้วยถ้อยคำเหล่านี้” เฉลยธรรมบัญญัติ 6:7

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดหนี

www.moving-themountain.com

